

Hele Udvalget tiltræder den Opfattelse, der saaledes er kommen til Orde baade igennem den nedsatte sagkyndige Kommissions Betænkning og Forslag og igennem den offentlige Drøftelse af Sagen i den siden forløbne Tid, at Lovgivningsmagten ikke maa tøve med at træde til, hvis ikke store Tal af ulykkelige og forsømte Børn aarlig skal synke dybere ned i fysisk og moralsk Vanrøgt og fylde Fattiggaarde og Fængsler. Den gennemgaaende Omdannelse af Erhvervslivets Former i den nyere Tid, navnlig i de store Byer, har nemlig medført en dyb Svækkelse af Hjemmenes opdragende og bevarende Evne overfor Børnene, idet ikke alene Faderen, men tidt ogsaa Moderen maa søge Lønarbejde udenfor Hjemmet. I dette sociale Onde ere alle kyndige, baade Politimænd og Skolemænd herhjemme og i Udlandet, enige om at søge Hovedkilden til den uhyggeligt voksende Kriminalitet i Børneverdenen og derfra gennem alle Alderstrin. I Kommissionens Betænkning er der samlet et stort statistisk Materiale til Belysning af dette for den moderne Kultur ejendommelige og sørgelige Fænomen. — Udvalget er tillige enigt med Kommissionen i dens Grundbetragtning, at Ondet maa modvirkes, ikke som tidligere antaget væsentlig gennem Straf, men ved Opdragelse, og at Samfundet maa skaffe Betingelser til Stede, hvorunder en virksom offentlig Opdragelse kan indrettes, naar Børnene ere udsatte for moralsk eller fysisk Ødelæggelse i opløste eller demoraliserede Hjem.

Under Følelsen af Opgavens Vanskelighed har det været Udvalget magtpaaliggende at undgaa en teoretisk Løsning, der paa et saa nyt Omraade let fører ind paa ufremkommelige Veje. Derfor har Udvalget ønsket sit Arbejde fremmet gennem Raadførsel og Forhandling med de praktisk kyndige Mænd og Kvinder, der arbejde paa ledende Pladser i det store private Arbejde for Børnesagen herhjemme. Det har vist sig under disse Forhandlinger, at Samstemmighed om alle væsentlige Synspunkter, hvorfra den foreliggende Opgaves

Løsning maatte ses, var overraskende let at opnaa, og at de forskellige Sider i Udvalget kunde slutte sig sammen om de væsentligste Ændringsforslag. Udvalgets Medlemmer have under Arbejdet haft en levende Følelse af, hvor stor Betydning for Sagens Gennemførelse en saadan Enighed maatte have, og at Udsigterne for Lovens heldige og gavnlige Virkninger maatte for en stor Del afhænge af, om den kunde træde ud i Livet med Tilslutning fra alle Sider.

Der skal her nævnes to Hovedhensyn, som stadig have været i Forgrunden under Udvalgets Forhandlinger, og som de vigtigste Ændringsforslag staar i nøje Sammenhæng med. Det ene er allerede i Forbigaaende nævnt, nemlig dette, at Statens Foranstaltninger kommer til at gaa i Retning af *Opdragelse* i Stedet for *Straf*. Derfor ønsker Udvalget, at Værgeraadets Sammensætning og Indskriden faar saa lidt som muligt Karakter af Politimyndighed, men kommer til fuldt ud at bære Præget af en venlig, jævn Omsorg og Hjælp. Og i Sammenhæng hermed er det, at Udvalget foreslaar, at Hustugt skal træde i Stedet for de i Lovforslagets § 32 nævnte Strafferegler for Pleje- og Børnehjem, samt almindelige Opdragelsesanstalter, saaledes at Opdragerne og Forstanderne skulle have samme Ret til Anvendelse af Straffemidler, men ogsaa samme Pligt og Ansvar overfor de dem betroede Børn som den, Forældrene have, naar Børnene opholde sig i Hjemmene. Udvalget mener, at man bør vise de Mænd og Kvinder, der paatage sig en saa vigtig Gerning, en saadan Tillid, ligesom det er Udvalgets Haab, at der paa denne Maade vil opstaa det bedste Forhold mellem Opdragerne og Børnene.

Som det andet Hovedhensyn skal nævnes en nøje Tilknytning mellem Statens foreslaaede Foranstaltninger og det bestaaende og prøvede private Arbejde. Det foreliggende Forslag anerkender ogsaa dette Princip og fremtræder jo væsentlig som støttende og udfyldende de private Organisationers Virksomhed. Men for 10 Aar